

KARTA MODUŁU / KARTA PRZEDMIOTU

Kod modułu	Z-EKON1-0530
Nazwa modułu	Analiza Matematyczna II
Nazwa modułu w języku angielskim	Calculus II
Obowiązuje od roku akademickiego	2017/2018

A. USYTUOWANIE MODUŁU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	Ekonomia
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia niestacjonarne
Specjalność	Finanse przedsiębiorstw
Jednostka prowadząca moduł	Katedra Informatyki i Matematyki Stosowanej
Koordynator modułu	Dr Leszek Hożejowski
Zatwierdził	

B. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Podstawowy
Status modułu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Polski
Usytuowanie modułu w planie studiów - semestr	Semestr II
Usytuowanie realizacji przedmiotu w roku akademickim	Semestr letni
Wymagania wstępne	Analiza Matematyczna I
Egzamin (TAK/NIE)	NIE
Liczba punktów ECTS	2

Forma prowadzenia zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	inne
Liczba godzin w semestrze	14	8			

C. EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY SPRAWDZANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Cel modułu	Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z podstawami rachunku całkowego (całka nieoznaczona, oznaczona oraz niewłaściwa) a także z podstawami rachunku różniczkowego funkcji dwóch zmiennych. Nacisk położony został na zastosowania poznanych metod analizy do rozwiązywania prostych zagadnień praktycznych, m.in. dotyczących ekonomii.
-------------------	--

Symbol efektu	Efekty kształcenia	Forma prowadzenia zajęć	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
W_01	Zna podstawowe pojęcia rachunku różniczkowego (dwóch zmiennych) i rachunku całkowego (jednej zmiennej), ich interpretację oraz właściwą dla nich symbolikę matematyczną.	wykład	K_W06	S1A_W06
W_02	Zna procedury poszukiwania ekstremum lokalnego oraz warunkowego funkcji dwóch zmiennych.	wykład, ćwiczenia	K_W06	S1A_W06
W_03	Zna zastosowania całki oznaczonej oraz niewłaściwej w geometrii oraz w prostych zagadnieniach ekonomii matematycznej.	wykład, ćwiczenia	K_W06	S1A_W06
U_01	Ma wystarczającą sprawność w obliczaniu nieskomplikowanych całek nieoznaczonych i oznaczonych oraz pochodnych cząstkowych. Potrafi posilkować się komputerowym programem obliczeniowym.	ćwiczenia	K_U04	S1A_U02
U_02	Potrafi modelować matematycznie proste zagadnienia optymalizacyjne i znajdować ich rozwiązania.	ćwiczenia	K_U04	S1A_U02
U_03	Potrafi stosować poznane narzędzia matematyczne do rozwiązywania nieskomplikowanych problemów praktycznych. Umie zaprezentować rozwiązanie zagadnienia, używając poprawnego języka matematycznego.	ćwiczenia	K_U04	S1A_U02
K_01	Potrafi przedstawiać swoje stanowisko (swoój sposób myślenia) i bronić go, używając rzeczowych argumentów w dyskusji.	ćwiczenia	K_K08	S1A_K06
K_02	Widzi potrzebę pogłębienia i uzupełnienia wiedzy z zakresu metod matematyki stosowanej w zależności od potrzeb swojej pracy zawodowej.	ćwiczenia	K_K01 K_K05	S1A_K06

Treści kształcenia

1. Treści kształcenia w zakresie wykładu

Nr wykładu	Treści kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla modułu
1.	Całka nieoznaczona. Wzory podstawowe, całkowanie przez zamianę zmiennej i przez podstawienie.	W_01
2.	Całka oznaczona i jej interpretacja geometryczna. Zastosowania całki oznaczonej (wartość przeciętna funkcji, wartość bieżąca strumienia gotówki, współczynnik nierówności dla krzywej Lorentza). Całka oznaczona a wielkości krańcowe w ekonomii.	W_01 W_03
3.	Całka na przedziale nieograniczonym i jej zastosowania ekonomiczne.	W_01 W_03
4.	Funkcje dwóch zmiennych. Pochodne cząstkowe. Różniczka zupełna i jej zastosowanie do szacowania błędów.	W_01
5.	Funkcja uwikłana jednej zmiennej, krańcowa stopa substytucji.	W_01
6.	Ekstremum lokalne (optymalizacja przy dwóch zmiennych).	W_01 W_03
7.	Ekstremum warunkowe funkcji dwóch zmiennych – optymalizacja przy ograniczeniach.	W_01 W_03

2. Treści kształcenia w zakresie ćwiczeń

Nr zajęć ćwic.	Treści kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla modułu
1.	Całka nieoznaczona – obliczanie na podstawie wzorów podstawowych. Całkowanie przez części i przez podstawienie.	U_01
2.	Zastosowanie całki oznaczonej do wyznaczania pola obszaru ograniczonego krzywymi, wartości średniej funkcji. Zastosowanie całki oznaczonej w ekonomii (np. wartość bieżąca strumienia gotówki, współczynnik nierówności dla krzywej Lorentza, całkowanie wielkości krańcowych).	U_01 U_03 K_01 K_02
3.	Obliczanie pochodnych cząstkowych. Wyznaczanie ekstremum lokalnego funkcji dwóch zmiennych.	U_01 U_02 U_03
4.	Zadania prowadzące do poszukiwania ekstremum warunkowego funkcji dwóch zmiennych (optymalizacja z ograniczeniami).	U_01 U_02 U_03

3. Treści kształcenia w zakresie zadań laboratoryjnych

Nr zajęć lab.	Treści kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla modułu
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		
11.		
12.		
13.		
14.		
15.		

4. Charakterystyka zadań projektowych

5. Charakterystyka zadań w ramach innych typów zajęć dydaktycznych

Metody sprawdzania efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia <i>(sposób sprawdzenia, w tym dla umiejętności – odwołanie do konkretnych zadań projektowych, laboratoryjnych, itp.)</i>
W_01	Kolokwium zaliczeniowe.
W_02	Aktywność na ćwiczeniach; kolokwium zaliczeniowe.
W_03	Aktywność na ćwiczeniach; kolokwium zaliczeniowe; praca kontrolna
U_01	Kolokwium zaliczeniowe
U_02	Kolokwium zaliczeniowe.
U_03	Udział w dyskusji na ćwiczeniach; kolokwium zaliczeniowe; praca kontrolna
K_01	Udział w dyskusji na ćwiczeniach; zaliczanie pracy kontrolnej
K_02	Udział w dyskusji na ćwiczeniach.

D. NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS			
Lp.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta	Jednostka
1.	Udział w wykładach	14	h
2.	Udział w ćwiczeniach	8	h
3.	Udział w laboratoriach		h
4.	Udział w zajęciach projektowych		h
5.	Udział w konsultacjach (2-3 razy w semestrze)	6	h
6.	Konsultacje projektowe		h
7.	Udział w egzaminie		h
8.			
9.	Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	28	h
10.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego <i>(1 punkt ECTS=27 godzin obciążenia studenta)</i>	1.1	ECTS
11.	Samodzielne studiowanie tematyki wykładów	10	h
12.	Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	12	h
13.	Samodzielne przygotowanie się do kolokwium		h
14.	Samodzielne przygotowanie się do laboratoriów		h
15.	Wykonanie sprawozdań		h
16.	Przygotowanie do kolokwium końcowego z laboratorium		h
17.	Wykonanie projektu lub dokumentacji		h
18.	Przygotowanie do egzaminu		h
19.			
20.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	22	h
21.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy <i>(1 punkt ECTS=27 godzin obciążenia studenta)</i>	0.9	ECTS
22.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta		h
23.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=27 godzin obciążenia studenta</i>	2	ECTS
24.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym <i>Suma godzin związanych z zajęciami praktycznymi</i>		h
25.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym <i>1 punkt ECTS=27 godzin obciążenia studenta</i>		ECTS

E. LITERATURA

Wykaz literatury	<ol style="list-style-type: none"> 1. Chiang Alpha C., <i>Podstawy ekonomii matematycznej</i>, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa, 1994 2. Dyduch M., Przybylska-Mazur A., Szkutnik W., <i>Rachunek całkowity i zastosowania ekonomiczne, Wyd.3</i>, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, 2016 3. Hożejowska S., Hożejowski L., Maciąg A., <i>Matematyka w zadaniach dla studiów ekonomiczno-technicznych</i>, Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej, Kielce 2005 4. Krysicki W., Włodarski L.: <i>Analiza matematyczna w zadaniach. Cz. 1 i cz.2</i>, PWN, Warszawa 2002 5. Ostoja-Ostaszewski A., <i>Matematyka w ekonomii. Modele i metody, cz.2.</i>, PWN, Warszawa, 1996 6. Suder M., Gurgul H., <i>Matematyka dla kierunków ekonomicznych. Przykłady</i>
------------------	--

	<i>i zadania wraz z repetytorium ze szkoły średniej</i> , Wydawnictwo Nieoczywiste, 2016
Witryna WWW modułu/przedmiotu	